

Meie Aeg

KRISTLIK BÜLLETÄÄN

NR. 4 (16)

1991

3. AASTAKÄIK

KÄESOLEVAS

NUMBRIS:

- Mida tähendab minu jaoks palve?
- Kristuse sõnum maailma ajaloos õhtul.
- ADRA-st.

ge seda!» (Jes 30,21). Püha Vaim, Trööstija, kes on läkitatud selleks, et inimest kõigesse tõesse juhtida, kinnitab siis, kui me Pühakirja inspireeritud lehekülgi uurime, veenvalt: «See on nii!»

Kuid südametunnistust on võimalik ka kahjustada. Alexander MacLarsen on kirjeldanud südametunnistuse kaestumise protsessi. Need sõnad jäid mulle hinge, kui neid lugesin: «Üks vana ajaloolane kirjutab Rooma vägede kohta, kes läbi võõraste maade marssisid, põletades ja tappes oma teel kõik elava: «Nad teevad maa tühjaks ja nimetavad seda siis rahuks!» Just nii talitavad inimesed ka oma südametunnistusega. Nad summutavad seda, põletavad seda, sunnivad selle väevõimuga ühel või teisel viisil vaikima; ja siis, kui südames valitseb kohutav vaikus — elutu kõrbe kohutav vaikus, mida ei riku ei laituse- ega heakskiiduhääl, nimetavad nad seda südamerahuks...» Ainult Jumalast juhitud südametunnistus, mis on õiguse suhtes niisama tundlik nagu magnetnõel pooluse suhtes, annab inimesele jõu seista vapralt oma veendumuse eest ka siis, kui kõik ümberringi variseb.

Valvekoer? Või kaitseingel? Või inimhinge vaevaja? Niisama haaramatu nagu su vahi — ja niisama püsiv! See võib olla lohutustpakkuv kaaslane, kuid see võib ainsa silmapilguga inimese ka kahvatama või hirmust värisema panna. Me nimetame seda SÜDAMETUNNISTUSEKS.

Lihtsalt öeldes on südametunnistus see võime inimeses, mis otsustab, kas mingi asi on õige või väär, ning veenab meid ka vastavalt tegutsema.

Südametunnistus toimib, nii

nagu meie viis meeltki, mõistuse kaudu. Südametunnistus ei saa õigeid juhiseid anda siis, kui meie vaimsed võimed on ähmastunud või ükskõik millisel viisil kahjustatud. Ta ei saa neid anda ka siis, kui oleme teadvusetu. Ja ka siis mitte, kui oleme alkoholi või narkootikumide mõju all või on hüpnosis muutnud meie teadvust juhtiva keskuse passiivseks. Sellised asjad blokeerivad tõhusalt südametunnistuse hääl ning avavad kurjuse mõjudel juurdepääsu inimhinge seesmisesse pühamusse. Südametunnistus ei saa normaalselt oma ülesan-

deid täita ilma teadliku, selge mõistusega.

Südametunnistus peab moraalselt tundlikkuselt pidevalt kasvama. Seda tuleb harida. Just selles vajame jumalikkust, eksimatut autoriteeti. Südametunnistust võib usaldada täielikult ainult siis, kui seda on kasvatatud kõnelema unisoonis Jumala Raamatu häällega.

Mida enam inimene Jumala Sõna uurib, mida tahtlikumalt ta Pühakirja lehekülgi avab, seda sagedamini ja selgemalt ütleb tema sees olev hääl: «See on tee, käi-

George E. Vandeman

HINGAMISPÄEVAST

JA PÜHAPÄEVAST

Kui Piiblis räägitakse kuskil iganädalast hingamispäevast (puhkepäevast), siis mõeldakse selle all alati nädala seitsmendat päeva, mis Piibli ajaarvestuse kohaselt on laupäev. Lisaks sellele on Piiblis nimetatud hingamispäevadeks töökeeluga

usupühi.

Neid peeti kindlatel kuu-päevadel ja nimetati hingamispäevadeks olenemata sellest, millisele nädalapäevale nad sattusid. 3 Ms 23,24,25. 27.32 loeme: «Seitsmendas kuus, esimesel päeval olgu teil hingamispäev, sarvehäälega meeldetuletatav püha kokkutulek. Ärge tehke siis ühtegi argipäevatööd... Aga kümnes päev selles seitsmendas kuus on lepituspäev... see olgu teile täielikuks hingamispäevaks... Algusega kuu üheksanda päeva õhtul, õhtust õhtuni pidage seda oma hingamispäeva.»

Pöörakem tähelepanu tõsi-asjale, et ühe kuu esimene ja kümnes kuupäev ei saa langeda samale nädalapäevale. Töökeeluga usupühi nimetati hingamispäevadeks lisaks iganädalastele hingamispäevadele. «Need on Jehoova seatud pühad... peale Jehoova hingamispäevade» (3 Ms 23,37,38). Selliseid hingamispäevi nimetab Paulus tulevaste asjade varjudeks (vt. Kl 3,16,17).

Kuigi patu käes vaeleva inimsoo seisukohalt loovad ka iganädalased hingamispäevad «eelmaitsse» taeva rahust, pole need siiski sümboolsed kujutised, varjud, eelolevatest sündmustest nagu olid iisraellaste usupühad.

Vari tekib siis, kui midagi jääb valguse teele ette. Seitsmepäevane nädalarang koos sellesse kuuluva hingamispäevaga seati sisse loomisel, s.t. enne, kui patt tuli Jumala ja inimese vahele; enne, kui patt tekitas Jumala valguse teele varju. Hingamispäev anti inimkonna kaugele esivanematele Aadamale ja Eevale siis, kui inimene ei vajanud Jumala plaanide mõistmiseks sümboleid. Usupühad aga anti iisraellastele tuhandeid aastaid pärast pattulangemist, kuulutamaks ette Jumala päästeplaani täitumist.

Vanatestamentlik pühamuteenistus rääkis Kristuse lunastustööst sümbolite keeles. Seetõttu on seda mõnikord nimetatud ka varjuteenistuseks. Iisraeli usupühad olid

varjuteenistuse üheks osaks. Sellest siis Pauluse väljend «tulevaste asjade vari».

Pärast Kristuse surma Kolgatal muutus vanatestamentlik pühamuteenistus koos selle juurde kuuluvate pühadega tarbetuks. Seitsmepäevane nädal aga jäi, koos sellega jäi iga seitsmes Jumalale pühendatud päev — hingamispäev. Apostlite tegude raamatut lugedes leiame, et kümneid aastaid pärast Jeesuse ülestõusmist pühitsesid Püha Vaimuga täidetud

apostlid piibli-hingamispäeva.

Ka nn. paganate apostel Paulusele oli see päev eriliselt evangeeliumi kuulutamise päevaks. (Näiteks Ap 13, 2-48.)

Raamatus «Ristikoguduse ajalugu» (lk. 20) ütleb F. Oehninger keiser Domitianuse (valitses a. 81—96) aegsest märtritest kõneldes, et «sel ajal ei mõistnud roomlased veel juudiusuliste ning ristiusuliste vahel vahet teha.» Põhjus on lihtne — kristlaste igapäevaelu, kasaarvatud hingamispäeva pühitsemine, ei erinenud tol ajal märkimisväärselt juutide omast. Pühapäev tuli piibli-hingamispäeva asemele hoopis hiljem.

Piibel ei räägi sellest, et Issand oleks pühitsenud uueks puhkepäevaks nädala esimese päeva. Mitte üheski kohas Piiblis ei nimetata nädala esimest päeva kristlikuks hingamispäevaks. Jeesus ei öelnud nädala esimese päeva kohta midagi. Seevastu leiame, et Ta manitses oma jüngreid, et nad ka pä-

rast Tema lahkumist ei unustaks hingamispäeva pühadust, isegi mitte eriolukorras, mis saabus 40 aastat pärast Tema taevasseminekut: «Paluge, et teie põgenemine ei juhtuks talvel ega hingamispäeval» (Mt 24,20).

Jeesust süüdistati hingamispäeva-käsust üleastumises. Tegelikult —

Jeesus pühitses hingamispäeva

teisiti, kui paljud Tema kaasaegsetest juutidest õigeks pidasid. Õigustades oma hingamispäevaseid tervistamisi, ei halvustanud Jeesus hingamispäeva, vaid ütles, et halastusteod on hingamispäeval lubatud. Ta tuletas juutidele meelde, et nemadki ei pidanud patuks hingamispäeval kaevu kukkunud looma aidata. Juudid mõistsid, et Tal oli õigus, ehkki nad ei olnud valmis seda tunnustama. Seetõttu võis Jeesus esitada julge väljakutse: «Kes teie seast võib mind patus süüdistada?» (Jh 8,46). Pole kirjutatud, et Jeesust oleks Tema maise elu lõpul Sünedrioni ees süüdistatud hingamispäeva rikkumises (mis Moosese vahendusel antud seaduste kohaselt oli surmaga karistatav patt).

Millal hakkasid kristlased

pühapäeva pühitsema?

Aastal 321 andis keiser Konstantinus käsu teha pühapäevast puhkepäev. Nikea kirikukogul a. 325 rõhutati pühapäeva pidamist kiriku pühana. Hingamispäev tembeldati juutlikuks. Piiskop Sylvester omistas 325. aastal

pühapäevale ametlikult nime «Issanda päev». Laodikea kirikukogul a. 364 esitati kristlastele üleskute teha tööd laupäeval ja pidada pühaks Issanda päeva. Aastal 386 keelati keisri käskkirjaga pühapäeval kõik kohtuprotsessid ja äritehingud. Keiser Theodosius keelustas 425. a. pühapäevased tsirkuse- ja teatrietendused. Keiser Leo I lisas a. 469 eelnevatele keeldudele veel keelu korraldada sel päeval vaatamänge kiskjatega ning määras karistuse pühapäevaseadusest üleastujatele. Aastal 538 kehtestas Orleansi kirikukogu seaduse, mille kohaselt tuli pühapäeval loobuda põllutöödest, et rahvast tuleks rohkem kirikusse. Maconi ja Chaloni sinodid (585. ja 649. a.) keelustasid pühapäeval põllutööd. Paavst Gregorius kuulutas oma 580. aastal väljastatud käskkirjas anti-kristuse prohvetiteks kõik need, kes väitsid, et puhkama peaks seitsmendal päeval. Rooma kirikukogu otsusel jõustus 853. a. seadus, mille kohaselt tuli kristlaskonna hulgas pühapäevapidamist rangelt jälgida.

Aastakümnete ja sajandite jooksul järgnesid üha karmimad määrused pühapäeva juurutamiseks. Sellest hoolimata on alati leidunud kristlasi, kes on pidanud Jumala käsus öeldud päeva — laupäeva, hingamispäeva.

M. Luther ütles, et Piibel ja ainult Piibel saab olla usu aluseks. Jäägem meiega selle juurde.

HEINO LUKK

Kuulus äratusjutlustaja D. L. Moody on öelnud Jumala kümnest käsust kõneldes:

«Kui ma peaksin rippuma keti otsas, milles on kümme lüli, siis purustades ühe neist, kukun ma alla sama kindlasti kui - ma purustaksin kõik kümme... Kuulekuse kuldne kett on katki, kui selles mõraneb üksainuski lüli.»

Palve on mu elu lahutama-
tu osa, nagu hingaminegi,
mille kohta me väga harva
küsime, mida see meile tä-
hendab. On ju nii loomulik,
et me hingame. Hingamine
sageneb näiteks pingutuse või
palaviku korral ja aeglustub
koormuse vähenemisel; hin-
gamise lakates lakkab ka elu.
Samad seaduspärasused keh-
tivad ka palve kohta.

Esimesed palvesõnad õppi-
sin paariaastasena kodus.
Kui olin nelja-aastane, suri
isa. Mu hea ema õpetas
mind armastama ja usalda-
ma taevast Isa. Hakkasin
kõigi oma murede ja rõõmu-
dega pöörduma Tema poole
ning otsima nõu Tema Sõ-
nast.

Kuigi elu pole kulgenud
raskusteta, tee pole olnud
alati sile ja päikeseline, on
tõdenenud teadmine, et mis-
ki ei või mind lahutada Ju-
mala armastusest ja kõik tule-
leb kasuks neile, kes Jumal-
at armastavad (Rm 8,39,28).
Selgus seegi, et Jumal kuu-
leb palveid sõltumata palve-
taja asukohast ja vastab vaj-
aduse korral koheselt.

Meelde on jäänud üks ar-
mas vana usuõde, kes elas
üksi metsäärses väikeses
majas. Kuigi vanake liikus
kõige naivaliselt, püü-
dis ta ikka hoida puhtust.
Ta rääkis, et soovib alati olla
Jeesusega ja et inglid ei
lahkuks kunagi tema kodust.
Mulle on erilisel meelde
jäänud tema palved, milles
oli alati palju, palju tänu.
Ta tänas une eest, algava
päeva eest, mõistuse, silma-
nägemise, kõrvakuulmise, kä-
te ja jalgade eest, mis veel
liiguvad, naabrite ja sõpra-
de eest ja veel paljude andi-
de eest, mida enamus inimesi
ei tunneta Looja andide-
na.

Olin 15-aastane, kui mind
sõja ajal arreteeriti. Mõist-
sin, et ees on kannatused,
kuid lohutas ja kinnitas
teadmine, et minu saatuse on
Jumala kätes. Pärast surma-
otsuse ettelugemist olid mu
järgnevate päevade palvetes
korduvalt sõnad: Isa, Sinu
tahtmine sündigu; Sina tead,
kas ma suudan jääda Sulle
ustavaks, kui mu elu jätku-
kuks, ja kas sellest oleks ka-
su mulle ja mu kaasinimese-
tele. Tunnetasin erilisel Te-
ma ligioleku rahu.

Poolteist aastat hiljem vii-
di meid Saksamaale nn. sur-
malaagrisse. Seal viidi meid
sauna ja selle eesruumi pi-
dime jätta kõik isiklikud
asjad. Palusin valvurit, et ta
lubaks mul kaasa võtta mi-
nu väikese Uue Testamendi,
kuid ta vastas: Te pole enam
inimesed! Palvetasin ja ava-

MIDA TÄHENDAB MINU JAKS PALVE?

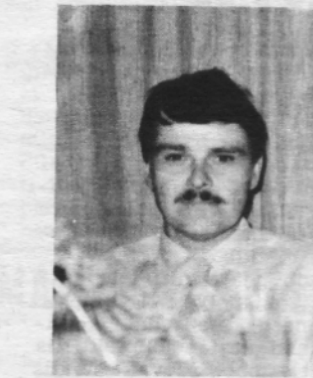
sin enda teada viimast korda
selle armsa Raamatu. Silme
ette jäi tekst: «... et ta
tõmbaks nende hinged välja
surmast ja hoiaks neid elus
nälja ajal» (Laul 33,18.19).

Mõne palve täitumist olen
mõistnud alles aastate pä-
rast. Soovisin väga minna
misjonikooli ja õpetada ku-
nagi võibolla ka mustanaha-
lisi lapsi Jeesust armastama.
Tuli sõda ja kõik muutus.
Soov misjonikoolis õppida ei
täitunud, aga armsaid lapsi,
kes olid valmis õppima, on
minu elus olnud palju. Nüüd,
mil mu juuksed on hallid,
tajusin üht uusaastasoovi lu-
gedes järsku erilise selguse-
ga, et Jumal on täitnud ka
igatsuse lapsi õpetada. Mõ-
ned neist, kes aastakümnete
eest, mil lastele Piibli õpeta-
mine polnud lubatud, vaata-
sid paigatud pildirullidelt
piibliteemalisi pilte ja kuu-
lasid piiblitlugusid, õpetavad
nüüd ise laste piiblikoolis.

Tänu Jumalale kõige kauni
eest meie elus!

REGINA UUK

Olen suurema osa oma
elust elanud maailmas, kus
Jumalat ei tunnustatud. Ome-
ti tundsin, et on olemas
mingi kõrgem võim, mis ju-
hib inimtegevust. Sageli
hüüdsin oma abipalved selle
kõrgema võimu poole, kuid
need jäid tavaliselt vastuse-
ta. Ma ei teadnud siis, miks.
Ma ei küsinud, kuidas soo-
vib Jumal. Nõnda tahtsin
MINA ja Tema pidi alluta-
ma oma tahte sellele. Nüüd

tean, et Jumal ei saa vasta-
ta meie egoistlikele palvete-
le. Määrav on TEMA tahe.
Tema soov on aga talitada
nii, kuidas see MINU elu
jooks tervikuna kõige parem
oleks.

Nüüd tean ka seda, et ei
maks olla kärsitu palvele
vastuse ootamisega. Jumal
täidab selle siis, kui minul
sellest kõige rohkem kasu on.
Tema teab.

Ja veel tean, et Jumal ei
saa kuulda nende palveid,
kes rikuvad teadlikult Tema
püha taht. «Miks te hüüate:
Issand, Issand! ega tee, mi-
da ma ütlen?» (Lk 6,46). Nii
küsi Jeesus ka meilt.

Nüüd aga mõne sõnaga
ühest minu lihtsast palveko-
gemusest. Meile toodi paariks
päevaks hoida väike, aasta-
ne, väga rahutu unega tüdru-
kutirts. Oma õhtupalves pa-
lusin ma Kõigekõrgemalt tal-
le rahulikkuda und, ja minu
palve täitus juba eelseisval
öö! Väikseke magas hommi-
kuni rahulikult! Selliseid
väikesi ja suuri palvekoge-
musi on minu elus viimastel
aastatel palju.

Sooviksin lõpetada kauni
laulusalmiga:

«Mitte rikkust, au ja
kuulsust
Sinu käest ei palu ma.
Oleks kuninglik mu sugu,
Sinuta ma kerjaja.
Ei ma soovi kergelt elu,
Isa, vaid ma palun Sind:
saada rõõmu, saada valu,
mis Su ligi hoiaks mind!»

MATI AALOE

Palve minu elus? Arvan,
et nii minu kui iga teise
kristlase elus on palvel väga
tähtis osa, sest see on mida-
gi niisugust, millest muuhul-
gas sõltub ka inimese emot-
sionaalne tasakaal. Palve on
ühendus Jumalaga. Mida
rohkem inimene Jumalaga
suhtleb, seda suuremaid
muutusi on temas mär-
gata.

On loomulik, et kristlane
usaldab oma Loojat. Ta rää-
gib Temale oma muredest,
et süda kergemaks saaks,
kuid tihti peale peatubki
usaldus sealpaigas. Õeldakse,
et jagatud mure on pool
muret. See on nii, kui me
jagame oma probleeme ini-
mestega, kuid Jumal ei tee
ju midagi poolikut! Kui me
Talle midagi usaldame, siis
võime olla kindlad, et selle-
le asjale leidub lahendus.

Kas apostel Paulusel ei
olnud muresid? Oli küll, aga
ometi ta ütles: «Rõõmustage
Issandas!» Olen mõelnud sel-
lele, et meie tervislikud, pe-
rekondlikud, ühiskondlikud
ja muud probleemid ei tohiks
tõesti olla nii ületamatud, et
me ei võiks rõõmustada. Ju-
mal pakub meile rahu ja
rõõmu, vaatamata kõigile
maistele hädadele. Püüdke
siis ikka nii kindlasti usku-
da Jumala kõikväälsesse abis-
se nagu Peetrus, kui ta vee
peal kõndis. (Ta ju suutis
vee peal kõndida nii kaua,
kui ta usaldas Jeesust.) Är-
gem jätkem poolt muret en-
da kanda, sest täiuslik lahen-
dus tuleb vastuseks meie
palvetele. Rõõmustav krist-
lane on kui pärl võltsingute
saes, sest tema rõõm tuleb
Issandalt ja on püsiv.

Palve on see, mis toob mei-
le lähemale Jumala armastu-
se ja väljendab meie usku
Temasse.

KRISTINA POHLAK

...Mitte ainult leivast...

Jumala eksimatu ajakell

Iidsetest aegadest alates on inimesed püüdnud mõõta aega. Vanasti kasutati selleks päikesekella, tänapäeval on rahvusvahelise mõõtühikuna käibel ajasekund.

Kas sündmuste kulgu inimajaloos loeb veel mingit täpset mõõtja tiksumine? On's ajal üldse algust ja lõppu? Kas saatuslikud ajapöörded on kindlalt ette määratud?

«Oh, lahendage, lained, elu piinav ürgvana mõistatus, mille kallal on juurelnud mõnedki pead hieroglüüfimütsides, barettides, turbaneis, parukaid kandvad ja tuhandet teised vaesed, auravad inimpead.

Ütelge mulle, mis on inimene?

Kust ta on tulnud?

Kuhu ta läheb?»

(H Heine)

Nendele küsimustele on olemas vastus. Piiblist võime lugeda, et Jumal on seadnud maailma ajaloo jaoks kindla süsteemi. «Igal asjal ja igal teol on oma aeg» (Kg 3, 17). «Sa oled pannud piiri, millest ta ei saa üle minna (Iiob 14, 5). Kõneldes kreeka tarkadele Ateenas, ütles Paulus: «Jumal, kes on teinud maailma ja kõik... on ühest ainsast teinud kogu inimkonna kõige maa peale elama ning seadnud ennemääratud ajad ja nende asukohtade rajad» (Ap 17, 24, 26).

Siit ei saa järeldada, nagu oleks iga inimese elusaatus ette määratud, vaid et Ju-

mal on ette näinud sündmuste käigu, mis inimeste tegevuse tagajärjel paratamatult toimub.

Jaakobi järeltulijatele kuulutati orjapõlve Egiptuses. «Kui need nelisada kolmkümmend aastat lõppesid, siis just selsamal päeval sündis see, et kõik Jehoova väehulgad läksid Egiptusemaalt välja» (2 Ms 12,41).

Iisraeli rahvale antud aeg möödus ja Jumal saatis oma Poja. Jeesuse tulek meie maailma oli ajalisel ette kuulutatud. «Aga kui aeg täis sai, läkitas Jumal oma Poja» (Gl 4, 4). Seda teadis Jeesus, seepärast ütles ta oma kuulutustöö alguses: «Aeg on täis saanud» (Mrk 1, 15). On arusaamatu, miks tolleaegsed rahva vaimulikud juhid seda ei mõistnud. Prohvet Jeremijale tundus inimeste küündimatus ülimalt hämmastavana: «Isegi toonekurg taeva all teab oma seatud aega... aga minu rahvas ei tunne Jehoova seadust» (Jr 8,7).

On sündmusi, mida Jumal on ajalisel ette kuulutanud, kuid on ka sündmusi, mille täpset täitumise aega ei teata. Üheks selliseks sündmuseks on Kristuse teine tulek, mille lähedusele viitavad vaid ettekuulutatud tunnustähed. «Aga sellest päevast ja tunnist ei tea ükski, ei inglidki taevas...» (Mt 24, 36). «Issand ei viivita töötust täitmast, nõnda nagu mõned peavad seda viivituseks, vaid tema on pika meelega teie vastu, sest ta ei taha, et keegi hukkuks» (2 Pt 3, 9).

Täitunud on juba peaaegu kõik Piiblis ettekuulutatud sündmused. Me elame väga tõsisel ja pöördelisel ajal. Peetrus ütleb meie aja inimestele: «Aga kõigi asjade lõpp on lähedal» (1 Pt 4, 7).

Huvitav on võrrelda Piibli ettekuulutusi ajaloo sündmustega. Kõige põnevam on aga uurida aja tunnustähti, mis viitavad tänapäevale ja lähemale tulevikule. «Tõesti, Issand Jehoova ei tee midagi ilmutamata oma nõu oma sulaseile prohvetitele» (Am 3, 7).

Nõnda tiksub ajakell. Ta on lugenud aastaid ja kuid. Ja on jäänud veel pisut aega...

VOLDEMAR VIIRSALU

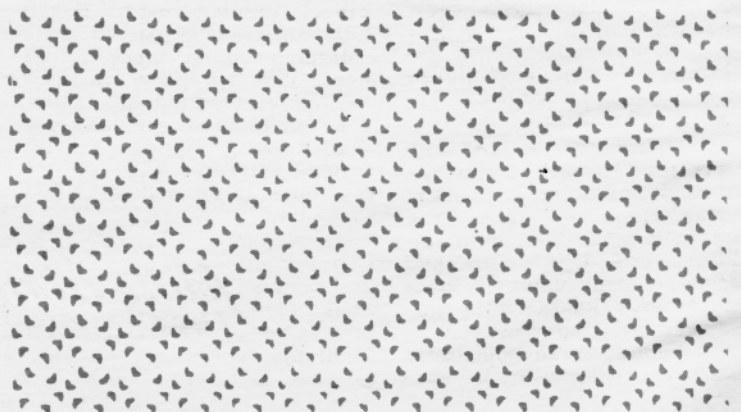
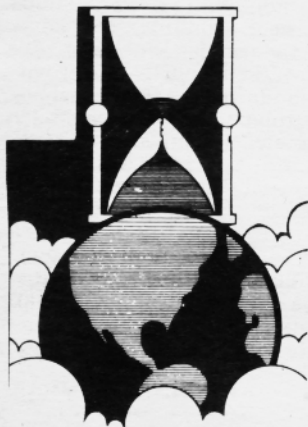
Igal päeval rändan uue lehekülje
mitte tindi ja sulaga,
vaid iga öeldud sõna
ja ütlemata jäetud sõnaga.
Lähenevad sammud ja seljapöörämised,
käidud otsused ja ekslevad rajad,
toetava käe vari
ja sügavale tasku põhja surumise raskus,
julgestav naeratus
ja kõhelahtiseger ükskõiksus,
sügavalt haritud südamepõlvi
ja ükskõikselt veedetud tunnid
on kirja pannud end ise.

Igat õhtut on see raamat
avatuna Su ees.
Sinu ees, kelle ees ei ole saladusi.
Loed armastusest ja hoolimatusest.
Otsid püüdmist,
et siida oleks enam avatud,
et soovendavad sõnad ei oleks ütlemata,
teiste murret leevendavad sammud astumata,
ning vaikset palvet, et uue leheküljega
jõuda lähemale Sinule... S.S.

MITMEST PAIGAST

Veebruaris 1991 teatas Saksa Piibliselts Stuttgartis, et vähemalt osa Piiblist on nüüdseks ilmunud maailmas kõneldavatest keeltest 1946-s. 1989. aastaga võrreldes on lisandunud 18 keelt, milles on esmakordselt avaldatud lõike Raamatute Raamatust. Piibel tervikuna on olemas

318 erinevas keeles, Uus Testament 726 ja üksikud Piibli osad veel 902 keeles. 1990. aastal ilmus Piibel tervikuna esmakordselt kolmes Aasia ja ühes Lõuna-Ameerika keeles. Maailmas on teadlaste hinnanguil üle 3000 iseseisva «elava» keele.

MAAKAEVAMISTÖÖ

(Luuka 6,47. 48)

«Ma näitan teile, kelle sarnane on igaüks, kes
a) tuleb minu juurde ja
b) kuuleb mu sõnu ning
c) teeb nende järgi.

Ta on inimese sarnane, kes maja ehitas
a) kaevvas ja võttis e sügavasse ning

b) rajas selle aluse kaljule.»

Mis on meie ja Kristuse—s.t. kalju — vahel? Jeesuse sõnade kohaselt on seal palju «pinnast». Mees pidi kaevama sügavale, et jõuda kaljuni

Olen küsinud mitmetelt inimestelt, mis on nende arvates see pinnas, mille mees

pidi kõrvale viskama selleks, et kaljuni välja kaevata?

Ma ei nimeta vastuseid, mida olen saanud, sellepärast et selles loetelus võib puududa just see maapinnakiht, mis leidub sinu «ehituskrundil» ja mida sa ise väga hästi tead. Antud vastuseid läbivaks iseloomulikuks jooneks on tõdemus, et need

maa-kihid paiknevad peamiselt meis endis.

Ära luba mitte millelgi jääda sinu ja Kristuse vahele. Kaeva iga päev välja Kristuseni, Kaljuni!

JOEL NIININEN

(«Adventiairut» Nr. 7-14. 2. 1991)

KRISTUSE SÕNUM MAAILMA AJALOO ÕHTUL

Igal ajastul on oma nägu, just sellele ajale iseloomulikud jooned, probleemid ja võimalused. Sageli kuuleme inimesi ärevalt küsimas — mis saab meie elust ja tulevikust? Paljud mõtlevad inimesed ütlevad lausa, et maailma lõpp on lähedal, ning see on tõesti enam kui reaalne, kui arvestada jätkuvaid kahjulikke tendentse meie armsal koduplaneedil.

Kas Jumal vaatab rahulikkult pealt, kuidas inimkond läheb vabatahtlikult enda valmistatud surma? Piibel ei ava üksnes inimkannatuste põhjusi, vaid näitab meile inimeste pärast kannatavat Jumalat, kes ei lakka armastamast. Iga ajastu jaoks, iga põlvkonna jaoks, iga üksiku jaoks on Jumalal päästesõnum ning olukorrale vastav hoiatuskuulutus.

Kui Jumalal on kõigi ajastute jaoks olnud erisõnum, siis milline on see meie jaoks, kes elame 20. sajandi viimases kümnendis? Elame Looja vastu mässavas maailmas, kus on kadumas selged piirjooned tõe ja vale, pühaduse ja kõlvatuse vahel.

Jeesusel Kristusel, Ilmutusraamatu Ustaval Tunnistajal on sõnum aegade lõpus elavale inimsoole. Meie ajastule adresseeritud sõnum on kokkuvõtlikult väljendatud Ilmutusraamatu 14. peatükis nn. kolme-ingli-kuulutuse-na. Toome esile vaid mõned iseloomulikud jooned, mis aitavad meil näha nimetatud sõnumit ajas ja ruumis.

Kõigepealt — salmis kuus nimetatav inglite sõnumit igaveseks evangeeliumiks ja armuõpetuse kuulutuseks. Antud sõnum ei ole määratud mõnele kitsale inimgrupile või eraldatud maakohale. See on mõeldud kõigile rahvastele, kes maa peal elavad. Seda sõnumit peab kuulutama «väljuhäälselt» (s. 7), et keegi ei saaks öelda: «Ma pole kuulnud!» Loe-

tud tekst tuletab meelde Jeesuse sõnu Matteuse evangeeliumi 24. peatükist, kus Jeesus lõpuaja tunnuseid kõneldes muu hulgas ütles: «Ja seda kuningriigi evangeeliumi peab kuulutatama kogu maailmas tunnistuseks kõigile rahvaile, ja siis tuleb ots» (Mt 24,14). Sellest johtuvalt on meie ees sõnum, mida peab kuulutatama kogu maailmas, enne kui kõik lõpeb ja patu ajalugu sulgub.

Edasi loeme salmist 7: «Ja ta ütles suure häälega: «Kartke Jumalat ja andke temale austust, sest on tulnud tema kohtutund, ja kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veeteallikad!» Kas siin esitatu iseloomustab tõesti meie ajastut? Jah, maailm pole vist kunagi varem olnud nii jumalakartmatu kui praegu. Loojal on roovitud au. Meie aja inimene kummardab oma elus rohkem loodud kui Loojat. Jumala loodusseadused ja moraalseadused on jalge alla tallatud. «Loodud viisid on rikitud,» nagu viitas apostel Paulus oma kirjas roomlastele.

Meid kutsutakse muutma oma suhtumist Jumalasse, Tema loominguusse, Tema seadustesse ja käskudesse, sest me elame kohtuajal. Ilmneb, et inimestele hinnangut andev kohus ei olegi kusagil kaugel tulevikus, vaid see on juba alanud. Niisiis elame kohtuajal, seda kinnitavad ka teised Piibli prohvetid, eriti prohvet Taaniel.

Tähtsaim esitatud sõnum ei ole see, et Jumal mõistab meie üle kohut, vaid et meil on Jumala kohtus Eestkostja, Advokaat — Jeesus. Sellesse sõnumisse on kätkeatud inimsoo ainus lootus, et jääda püsima Jumala kohtus. Meil tuleb rutata oma valiku tegemisel, sest «aeg on jõudnud». «Läki siis julgusega armujärje ette, et me saaksime halastust ja leiak-

sime armu oma abiks õigeaks ajaks» (Hbr 4,16).

Esimesele järgneb teine ingel, kes lisab meie ajastule iseloomulikke jooni. «Ja veel teine ingel järgnes temale ning ütles: «Langenud, langenu on suur linn Baabülon, kes oma hooruskiima viinaga on jootnud kõik rahvaid!»» (s. 7).

Antiikne Baabülon oma religioonide paljususega on saanud Jumala Sõnast ärataganenud kristliku maailma sümboliks. Baabülon — segadus — nii võib tänapäeva erinevatest liikumistest ja õpetustest lõhestunud kristliku maailma kohta öelda. Kuid sellel Baabülonil on oma eriline joovastav viin, s.o. Baabüloni õpetusega kaasnev vaim. Prohvet ütles: «Pidage ja hämmastuge, vaadake ümber ja näke! Joobuge, aga mitte viinast, vaaruge, aga mitte vägijoogist! Ja Issand ütles: Kuna see rahvas ligineb mulle suuga ja austab mind huultega, aga süda on minust kaugel ja nende kartus minu ees on ainult õpitud inimeste käsk» (Jes 29,9,13). Halvem kui avalik patuelu, on oma mõju poolt eksiõpetuste kaval viin!

Imestust äratab see, kuidas meie vastavanenud ühiskonda on tunginud ühelt poolt idamaaine müstitsism ja teiselt poolt kristlik ekstremism. Suurtel rahvakogunemistel rõhutakse inimeste emotsioonidele. Jumala Sõna

selged õpetused ja seisukohad põimitakse kavalalt inimliku, pimeduse jõudude poolt juhitud filosoofiaga. Saatan soovib saavutada kontrolli inimeste üle.

Tõde ei ole meie ajal populaarne. Teatud osa inimesi vallutab Baabüloni erutav viin, teisi haarab apaatia, religioosne formalism või hoopis usuvaenulik hoiak. Just selles olukorras on Kristusel meelikainestav sõnum. Teise inglite kuulutusega haakub Ilm 18,4 Jumala kutse lahkuda vaimulikust Baabülonist: «Ja ma kuulsin teist häält taevast ütlevat: «Minge välja temast, minu rahvas, et te ei saaks tema pattude osaliseks ja et teid ei tabaks tema nuhtlused!»»

Mis on selles kuulutuses meie jaoks kõige olulisem? Mitte Baabüloni langus, vaid Kristuse kutse tulla tõeliselt Tema kui Tõe Allika juurde, sest Tema on «tee, tõde ja elu!»

Kahele inglite järgnes veel kolmaski, ja kuulutas: «Kui keegi kummardab metsalist ja tema kuju ja võtab tema märgi oma otsaesisele või oma käe peale, siis see saab ka juua Jumala kange viha viinast, mis segamata on valatud tema viha karikasse» (s. 9,10).

Piiratud mahuga artiklis pole võimalik analüüsida esitatud sõnumi kõiki aspekte. Metsaline, kelle kummardamise eest siin hoiatatakse, on religioosne-poliitiline võim, kes võttis endale õiguse astuda Kristuse ja inimese vahele. Nimetatud võim, võttes endale Jumala autoriteedi, on sekkunud Jumala käskudesse ja tunginud inimeste südametunnistusse. Ajalugu ei tunne teist sellist võimu kui seda on Rooma paavstlus. Taas on paavstlus saavutamas tänapäeva religioosset maailmas populaarsust, mis on nii mõneski mõttes ajamärk. (Järg 8. lk.)

ARUANNE

JEESUSE

USUST

10.

(Algus «Meie Ajas» nr. 1 (7) 1990)

Euroopat vallanud keskaegne ususundus, mille piirangud aheldasid äratusliikumisi ja mille vastu ka Achrenius häält tõstis, viis selleni, et tuhanded protestandid siirdusid väljandrändajatena Euroopast Uude Maailma, Põhja-Ameerikasse. Ameerika Ühendriikide põhiseadus, mis 1776. aastal tagas kõigile usuvabaduse, lõi ühtlasi eeldused adventäratuse võimsaks kasvuks ja levikuks.

Rooma-katoliku kiriku rüpest äratas Jumal Kristuse tagasilükkumisele kuulutama põhjaliku koolituse saanud jesuiitpreestri Manuel Lacunza (surn. 1801). Euroopa eri paigus astus esile mehi, kes tihtipeale teistest sama kuulutuse edastajatest midagi teadmata jutlustasid Kristuse teise tulemise lignimisest. Sellistele adventlootust kuulutavatele sõnumikandjatele andis ühtse aluse veendumus, et Taanieli raamatu 8. peatükis nimetatud pikk periood oli lõppemas. Sellega seondus usk Ilmutuseraamatu 14. peatükis esitatud kuulutuse ajakohasusse: «Kartke Jumalat ja andke Temaale austust, sest on tulnud tema kohtutund.»

Milleri liikumine

1840-ndad aastad olid adventäratuse otsustava läbimurde aastad ka Uues Maailmas. Baptistlikus liikumises pöördumisele tulnud William Miller (1782—1849) oli pingsa Piibli uurimise tulemusena jõudnud sarnaselt paljudele haritud eelkäijatele veendumusele, et Kristuse tagasitulek oli lähedal. Ta leidis, et Taanieli 8,14 nimetatud periood (2300 prohvetlikku päeva ehk tegelikku aastat) oli alanud aastal 457 e. Kr. ning pidi lõppema aastatel 1843—1844 p. Kr. Sellega ei esitanud ta mingisugust uut piiblitõlgitsuspõhimõtet. Milleri kuulutusele andis tähelepanuväärsuse tema poolt esitatud ajakohasus — tegemist polnud ju enam sajandite või aastakümnete pärast tõdenuv prohvetikuulutusega.

Milleri poolt juhitud adventliikumine oli kirikute piire ületav äratusliikumine, mille esindajad — adventistid nagu nad end nimetama hakkasid—kuulusid erinevatesse uskkondadesse. Milleriga ühines Issanda peatset tulekut ootama nii metodiste, anglikaani kiriku liikmeid, baptiste, presbüteriaanlasi, luterlasi kui mitmete teiste koguduste liikmeid, ilma et nad oleksid kavatsenud moodustada mingit uut uskkonda.

Kui oodatud aeg oli möödunud, oli ühtedel varuks nutt, teistel aga pilge. Oli selgelt näha, kes oli armastanud oma Issanda tulemist. Silmas pidades erinevatel aegadel esile kerkinud Issanda tuleku ootajaid on üks teoloog arutlenud nii: «Kelle viga on suurem; kas nende, kes peavad ligineva tormi puhkemiseks ekslikult juba esimesi tuulevihureid, või nende, kes ei hooli tormihoiatusest, ning keda torm lõmastab?» Võib veel küsida: mis on lõppude lõpuks parem — kas nutta sellepärast, et Jeesus ei ole veel tulnud, või nutta siis, KUI Ta tuleb?

Nii jõuti siis Piibli pikima prohvetliku perioodi lõppemiseni. Kuidas oleks toiminud kuulus luterlane Bengel, kui ta oleks elanud aastani 1836, mil tema uskus Kristuse saabuvat? Me ei tea. Kuidas oleks pidanud toimima Miller ja tema usukaaslased? Kas neil oleks tulnud jätta kuulutamata see prohvetlik kuulutus, mis nende aja jaoks näis kõige ajakohasemana? Aga mis siis, kui kohtupäev oleks tulnud, ent tema oleks jätnud inimesed hoiatamata? Kui me asja vähegi analüüsime, mõistame, et ainus õige tee oli see, mille valis Miller — kõigest hoolimata. Ta toimis südametunnistuse kohaselt ning sel-

MIS ON TERVISEL TEGEMIST USUGA

Nii küsitakse: vahel lihtsalt küsimise pärast, vahel tõsise probleemina. Alljärgnevalt mõned mõtted teosest «Seventh-day Adventist Encyclopedia» (Commentary Reference Series vol. 10) p. 574-575.

«Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et kristlased peaksid kandma hoolt oma tervise eest — mitte mingil tseremoniaalsel või käsumeelisel kaalutlusel — vaid praktilise vajaduse tõttu: tervist säilitades saavad nad tagajärjekamalt teenida Jumalat ja kaasinimesi. Põhjus, miks rõhutada tervisepõhimõtteid, on tervis ise. Tervisel on tegemist usuga niipalju, et see võimaldab inimesel omada selge mõistuse, mille abil mõista Jumala tahet, ning tugeva organismi, mille abil Tema tahet täita.

Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et alates pattulangemisest on patt mõjustanud inimolemuse kõiki kolme tahku — füüsilist, vaimset (intellektuaalset) ja hingelist — ning et Jeesus, kes ütles, et Ta on tulnud taastama seda, mis on kaduma läinud (Lk 19,10), tahab ai-

data kogu inimest. Kristuse teenistus hõlmas kõiki neid aspekte.

Peale Issanda isikliku eeskujul leiame me Uuest Testamendist mitmeid kirjatekste, kus tähtsustatakse meie organismi võimalikult tervem seisund. Näiteks ütleb Paulus: «Mina manitsen teid nüüd, vennad, Jumala suure südamliku halastuse tõttu andma oma ihud elavaks pühaks ja Jumala meelepäraseks ohvriks. See olgu teie mõistlik jumalateenistus» (Rm 12,1). «Või te ei tea, et teie ihu on teie sees oleva Püha Vaimu tempel, kelle te olete saanud Jumalalt, ja et te ei ole iseeneste omad? Sest te olete kalli hinnaga ostetud. Austage siis Jumalat oma ihus!» (1 Kr 6,19,20).

Paulus rõhutas korduvalt, et usk Kristuse peatsesse tulekusse esitab inimesele üleskutse pühendada end täielikult Jumalale: «Aga rahu Jumal ise pühitsegu teid täielikult ja kogu teie vaim ja hing ja ihu säiligu laitmatuina meie Issanda Jeesuse Kristuse tulekuks» (1 Ts 5,23).

Sellisele piibellikule aluse-

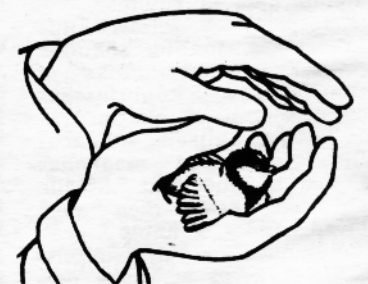
le toetub usk, et inimesel on Jumala ees vastutus tervise säilitamise eest, ja et inimene, kes astub teadlikult üle lihtsatest tervisepõhimõtetest — nõrgestades organismi ning soodustades sellega haigestumist — talab oma elus jalge alla Jumala plaani.

See tõsiasi muudab kogu meie suhtumise terviseküsimusse täiesti praktiliseks, mitte mingiks tundeelamuslikuks või käsumeelseks küsimuseks. Me usume, et kristlasel on samasugune vastutus hoida oma tervist, nagu tal on vastutus hoida iseloomupuhtust; selline arusaam tervisepõhimõtetest muudab need usu ja teoloogia endastmõistetavaks osaks.

«Jumalale pole vastuvõetav ega meelepärane see, kui inimesed ignoreerivad tervise seadusi, ja paluvad siis Tal kanda hoolt nende tervise eest ning tervendada hädadest — samal ajal kui nad elavad otseses vastuolus oma

palvega» (Ms 1,1863).

«Kui need oleksid üksnes füsioloogiat või hügieeni puudutavad tõed, siis võiks ehk veel mõista, et neid uuritakse juhul, kui aega üle jääb või et neist mõned jäetakse kõrvale kui vähetahtsad, kuid... need tähendavad käesoleva aja tõe olulist osa, mida tuleb võtta vastu Jumala õnnistusena, või neid ignoreerides seada end ohtu» (RH 28:77).

le kohaselt, mida ta mõistis olevat Jumala Sõnas ilmutatud Jumala tahte.

Miks Miller eksis? Miks kõik temale eelnevad samade prohvetikuulutuste põhjal arvestusi teinud ja peaaegu samade järeldusteni jõudnud Jeesuse tuleku ootajad olid eksinud? Ajaarvestused näisid õigetena, kuid need uuriti veelkord läbi. Kõik näis paika pidades. Piibli pikim ajaline prohvetikuulutus oli jõudnud lõpp-punkti, selles ei saanud kahelda. Kuid Kristus ei olnud tulnud. Miks?

Ajaarvestuses ei olnud viga. Viga oli sündmuse enese tõlgendamises. Prohvetlik aeg polnud osutanudki Kristuse tagasitulekule. Pühamu, millest Taaniel kõneles, ei tähendanud meie Maad, nagu Miller oli arvanud, vaid taevast pühamat, kus Kristus Heebrea raamatu põhjal teenib ülempreestrina. Selle asemel, et Kristus pidanuks tulema taevase pühamu kõige pühamast paigast 2300 aasta lõpul — 1844. aastal — maa peale, alustas Ta just siis seal oma teenistustöö seda etappi, mida sümboliseeris maise templiteenistuse aastaringis suur Lepituspäev. Millal see etapp lunastusajaloos lõpeb, selle kohta pole Piibel andnud mingit infot. Kristuse tagasituleku aega polnud niisiis üldse öeldud. See-eest oli nüüd selge, et kogu inimkonna seisukohalt oli jõutud äärmiselt tähtsasse aega, mille jooksul tuleb evangeeliumitöö lõpule viia. Kõik see selgus mõningatele Kristuse tuleku ootajatele, kes otsisid pärast kogetud pettumust hardas palves ja Piibli uurimises selgust toimunule.

Vähe aega enne määratud tähtaja täitumist olid Milleri pooldajad pidanud neile osaks saanud vastuseisu tõttu lahkuma oma kirikutest, kuid nad ei organiseerunud mingiks uueks koguduseks või uskkonnaks. 1844. aastal kogetud pettumuse järgselt hajusid Milleri pooldajad laiali. Milleri eluajal (ta suri 1849. a.) ei toimunud Kristuse tuleku ootajate hulgas mingit formeerumist koguduseks. Sellele sammule seisiti tol korral põhimõtteliselt vastu, kuna selles nähti tagasiteed «Baabülioni». Niisiis ei rajanud Miller mingit kogudust.

Alles üheksa aastat pärast tema surma moodustasid tema lähimad pooldajad rühmituse, mis kuivas vähehaaval kokku ja kadus 1916. a. uskkondade nimekirjast sootuks.

Ülemaailmse äratuse algus

Kas siis niiviisi lõppeski paljutootavana paistnud adventliikumine, mis kuulutas aastatel 1843 ja 1844 tähelepanuärataval viisil Ilmutuseraamatu 14. peatükis esitatud kolme ingliliku kuulutusest esimest: «Kartke Jumalat ja andke temale austust, sest on tulnud tema kohtutund, ja kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veteallikad!» (Ilm 14,7)?

Ei, see ei lõppenud.

Vastupidi: sellest sai alguse uus, ülemaailmseks kasvanud äratusliikumine, mis nägi oma ülesannet Ilmutuseraamatu 14. peatükis esitatud kolmekordse usupuhastuskuulutuse kuulutamises ja Piibli kogu töö esile tõstmises kristlaskonna ja kogu maailma silmis. Sellest sai alguse uuendusliikumine, mille juured ulatuvad varasematesse usupuhastusliikumistesse ning Kristuse tunnistajate kaudu apostlite aega ja sügavale sellesse tõesse, mida Jeesus ise oma Pühas Sõnas, Piiblis, on avaldanud. Sellest sai alguse liikumine, mis nägi oma kohta prohvetikuulutustes ja mis alandlikuna, kuid oma kutsumisest teaduslikuna mõistab, et siin täitub ka prohvetikuulutus: «Ja lohe sai vihaseks naise peale ja läks sõdima nendega, kes naise soost olid üle jäänud ja kes peavad Jumala käske ja kelledel on Jeesuse tunnistus» (Ilm 12,17).

(Järgneb)

ADRA

Kõigepealt paar sõna ADRA ajaloost. ADRA — Adventistide Arengu- ja Katastroofiabi Organisatsioon — ei ole mingi uus heategevusorganisatsioon. Kuigi selle nime all astus ühing ellu alles 1987. aastal, täitsid neid ülesandeid senini mitmesugused teised seitsmenda päeva adventistide heategevustöö ühingud; Saksa Liitvabariigi näiteks AWW — Advent-Wohlfahrtswerk — mis loodi 1926. aastal ning tegeles haastustöö ja adventismisjoniaga nii Saksamaal, kui mujal maailmas.

Seoses heategevustöö raskuspunkti ülekandumisega katastroofi- ja hädaabilt arenguabile, oli vajalik ka töövaldkondade uus jaotus, ja nii loodigi ADRA. ADRA on lühend ingliskeelsest nimest — Adventist Development and Relief Agency.

ADRA on riigist sõltumatu, iseseisev Seitsmenda Päeva Adventistide koguduse heategevusorganisatsioon. Kirikliku organisatsioonina osutab ADRA oma abi vaatamata poliitilisele ja religioos- sele maailmavaatele või etnilisele päritolule. Selline suhtumine tuleneb kristlikust veendumusest, et suurim väärtus on inimelu.

ADRA tegevus lähtub põhimõtetest:

- Inimene on loodud Jumala näo järgi.
- Kõik inimesed on Jumala ees võrdsed.
- Inimväärikus on puutumatu.
- Igal inimesel on õigus elamisväärsel elule.
- Viimastel aastatel on asutud toetama üha enam arenguprojekte, mille juures arvestatakse inimeste kehalisi, vaimseid, sotsiaalseid ja hingelisi-vaimulikke vajadusi. Arenguabi all mõistetakse eelkõige täiendamisprotsessi, mis algab kehvuse tegelike põhjuste välja selgitamisest ja püüdleb selle poole, et abisaajad muutuksid võõrast abist sõltumatuks. Sellest johtuvalt on kujunenud järgmised töövaldkonnad:
- Inimasulate arendamiskavad (alternatiivne energiavarustus, joogiveevarustus, elamuehitus, kanalisatsioon jm.)
- Põllumajandus (koopera-

- tiivne toiduainete tootmine, niisutussüsteemid, aiandus, linnukasvatust jne.)
- Tervishoiutöö (haiguste ennetamine, immuniseerimine, perekonna planeerimine, liikuv tervishoiuteenistus)
- Kasvatuse ja haridusprogrammide sõltuvalt kohalikest vajadustest (kirjaoskamatusse likvideerimine, alternatiivharidus, tervishoiualane haridus)
- Sotsiaalabi (koolid, haiglad, vanadekodud, lasteasutused)
- Oskustööliste ja vabatahtlike abiliste lähetamine abivajavatesse piirkondadesse
- Töö puuetega inimestega
- Katastroofi- ja hädaabi
- Inimeste hingeliste ja vaimulike vajaduste rahuldamine.
- Loetletud projektide teostamine on mõeldav ainult tänu tihedale koostööle ühe kogu maailma asuvate ADRA tütarorganisatsioonide vahel. Praegu on ADRA esindatud ligi 60 maal. Samuti toetavad seda tööd kohalikud SPA kogudused — neid on

praeguseks enam kui 180 riigis.

Tänu pikaajalistele kogemustele katastroofi- ja hädaabi alal ning tihedale koostööle, saab ADRA loodusõnnetuste korral osutada kiiret ja kvalifitseeritud abi. Näiteks peale 1988. aasta detsembris toimunud katastroofilist maavärinat Armeenias ehitati ja sisustati ADRA poolt Jerevanis laste rehabilitatsiooni keskus. Niihästi peale möödunud aastast maavärinat Iraanis kui ka mitmeid üleujutusi Bangladeshis, on ADRA osutanud kannatanutele tõhusat abi, püstitades ja sisustades meditsiinilise abi keskusi ja abistades purunenud elamute taastamisel.

Loomulikult nõuab kogu see heategevustöö palju raha. ADRA poolt teostatavaid projekte finantseeritakse nii vabatahtlike annetuste kui ka riikliku toetuse ja teiste antud, projektiga seotud heategevusorganisatsioonide abirahade kaudu.

A. K.

Selle aasta esimeste kuuade jooksul kogesid ka Eesti adventkoguduste liikmed isiklikult ADRA toetust. Meile mõeldes öeld-vennad Saksamaalt ja Soomest. Oleme tänulikud mõlema maas ADRA osakondadele (Soomes kannab osakond nime ADA) vennalikkuse ja abi eest!

KRISTUSE SÕNUM MAAILMA AJALOO ÕHTUL

(Algus 5. lk.)

Loetud kolmanda inglil kuulutuses: «Kui keegi külmardab metsalist ja tema kuuju...» tuleb esile autoriteedi küsimus. Keda austab meie elu ja teenistus! Ühelt poolt — Jumalal on oma autoriteedi märk, s.o. Tema käsk. Teiselt poolt — metsalisel on oma, see on muudetud Jumala käsk. Inglil kaudu esitatud sõnumi eesmärk on panna lõpuaja inimesi mõtlema.

Selles sõnumis pole meie jaoks kõige tähtsam see, et metsaline on võtnud endale Jumala autoriteedi, vaid see, et Jumalal, Jeesusel Kristusel on autoriteet ja me võime valida Tema, me võime tee-

nida Teda, olla Tema tahte sõnakuulelikud ja ustavad, hoolimata meid ümbritsevatest jõududest ja tendentsidest.

Lugedes Ilmutuseraamatu kolmekordset sõnumit, leiame selles Jumala päästeplaani lõpuaja rahvale. Arvan siiski, et lugeja küsib: «Kui meie ajastu jaoks on erisõnum, ja maailmas on ainult üks kristlikke usulahke sadasid, kust ma siis tean, kes räägib puhast tõde? Millele võiksin rajada oma usu ja lootuse?»

Armas lugeja, teist Alust ei ole, millele rajada oma elu, kui on Kristus ja Tema Sõna, s.o. Piibel. Tuleb Jeesust Jumala Sõna lehekülge-

delt isiklikult paremini tundma õppida. Vähe on sellest, kui laseme ainult teistel endale seletada. Apostel Peetrus esitab, silmas pidades tulevase hädaohte, üleskutse astuda otsustavad sammud oma elus. «Sellepärast, vennad, püüdke seda enam teha kindlaks oma kutsumine ja valik; sest kui te seda teete, siis te ei komista iialgi... Sellepärast ma tahan alati teile seda meelde tuletada, ehk te küll seda teate ja olete kindlalt rajatud tõele, mis teil on käes» (2 Pt 1,10-12).

Selles tekstis on kolm tähtsat tõsiasi, mis aitavad meil orienteeruda: 1. «Püüdke teha kindlaks oma kutsu-

mine...» Selles maailmas on palju erinevaid kutseid. Milline neist on Jumala kutse? 2. «... teha kindlaks oma valik». Kõik kutsed ei ole Jumalast, isegi siis, kui selle juures figureerib Jumala nimi.

Sa küsid: «Mille alusel teha kindlaks oma kutsumine ja valik?» 3. Siin on vastus: «... ja olete kindlalt rajatud tõele», mis ei ole kuskil kaugel, mingi tähtsa preestri, õpetaja või lihtsalt eriliste võimetega isiku käes, vaid «teie käes». See tõde on Jeesuse sõnade kohaselt Jumala Sõna. «Isa, pühitse neid tões, sinu sõna on tõde» (Jh 17,17).

TONU JUGAR

Ma ei usu Jumalat ... või siiski?

Ma ei vaja Jumalat, ütlevad nad ja vajavad üht meest teise järel, üht naist teise järel, autot auto järel, tiitlit tiitli otsa.

Nad ei saa täis oma isu ja on ikka üksildased.

Ma ei vaja Jumalat, ütlevad nad ja vajavad tablette, nende abil und saama.

Igatsusest on saanud himu, armastusest ahnus, võimust vägivald, autoriteedist sundus, tehnikast ahnistus, rikkusest tüli, usust soovide segadik.

Onnis on inimene, kes vajab Jumalat. (Martin Gutl)

täiesti rahul, kui mul oleks mees, auto ja maja — nagu selles luuletuses öeldud on. Milline on Sinu arvates Jumal ja mil määral Ta inimese elust osa võtab?

Ei tea, keegi pole ju Jumalat näinud. Arvan, et Ta võiks olla pisut samasugune nagu meie, ainult muidugi palju parem ja palju targem. Aga mil määral Ta meie elust osa võtab... arvan, et see sõltub sellest, kas oled usklik või mitte. Näiteks ma arvan, et minu elust Ta eriti osa ei võta. Või kui võtab, siis ei pane ma seda eriti tähele.

Piiblis — Jumala Kirjas meile — on öeldud, et Jeesus suri kõikide inimeste eest. Mida Sa mõtled siis, kui öeldakse, et Ta on surnud ka Sinu eest ja tahab Sullegi paremat elu pakkuda?

Kui ausalt öelda, siis ei olegi ma sellele mõelnud, et Ta konkreetselt minu või

kellegi teise eest surma mõisteti. Ja ma ei teagi, kas sellest ka midagi on. Kui ma vaatasin filmi «Jeesuse elu», siis oli mul Jeesusest kahju kui inimesest, kes valesti surma mõisteti. Aga et minu eest... ma tõesti ei oska selle kohta midagi öelda.

Kas Sa ei tahaks kulutada pisut aega, et jõuda selgusele, kas on tõsi, et kõikvõimas Jumal pakub oma sõprust kõigile, ka Sinule?

Ei teagi, miks ma pole selleks aega võtnud. Üldiselt arvan, et väga palju on olnud kasvatusel. Mind on kasvatatud teisiti. Minu suguvõsas pole ühtki usklikku. Väga palju on olnud ju sellest, millised inimesed su ümber on... Huvi pole ka olnud.

Mis puutub minu suhetesse Jumalaga, siis ma tean, et Keegi, kes mind vahel aitab ning mulle halba ei soovi, on tõesti olemas. Ma leian, et rohkemat polegi mulle vaja; mulle piisab sellest, kuidas me praegu suhtleme.

Milline on Sinu arvates tõeline usklik?

Eelkõige peaks inimene olema usklik ikka seesmiselt, mitte väliselt. Ta peaks tundma, et teda aitab ja temaga suhtub Jumal. Ta peaks tundma rehveldust sellest, millega ta tegeleb, mitte tundma, et tal oleksid justkui piirid peal. Usk ei tohiks olla kohustus, ülesanne või mingi positsiooni saavutamine. Usk peaks olema la-

hutamatu osa tema elust; kui see ära võtta, siis jääb ta poolikuks inimeseks.

Ma arvan, et sellist inimest pole olemas, kes midagi ei usu. Uskliku ja mitteuskliku vahe minu arvates ongi selles, et usklik pöördub alati Jumala poole, mitteusklik aga alles siis, kui miski muu enam ei aita. Mina ennast muidugi usklikuks ei pea ja ega ma kellelegi ei tunnista, et ma üldes vahel Kellegi peale loodan.

Nii palju, kui Sa usust kuulnud oled, tead ju, et iga inimene seisab oma elus paratamatu valiku ees — Jumal või maailm. Millise valiku teeksid Sina?

Arvan, et lõpuks valiksin ikka vist Jumala. Tema oskab ka kõige halvema inimese heaks teha. Saatana propaganda mind eriti ei tõmba — tean, et ta reklaamib ennast väga osavalt, lõpptulemus on aga hoopis midagi muud.

PILLE MÄLLOGA ajas juttu Helme Silvet

PARANDAME VIGU!

Eelmise lehenumbri artikli «Mõttest paigast» lõigus, mis räägib Hiina Rahvavabariisist, PEAKS OLEMA kirjas nii: «... ja 4 miljonit katoliiklast.» Nimetatud artikkel on toimetusepoolne ja ei ole seotud Rein Käsu nimega.

Vabandame eksituse pärast.

Väljaandja: SP Adventistide Eesti Liit
Toimetaja: MALL VAHTRAMÄE
Toimetus: 202 400 Tartu, Linda 9
kontakttelefon: 28443.

Trükiarv 10 000
Hind 30 kop.
Esialgne ilmunumissagedus: 6 numbrit aastas.
Tell. 1240, Trükikoda «Täht» Võrus.

Kirju teie ettepanekute, küsimuste ja «Meie Aja» tellimissooviga ootame toimetuse aadressil: 202 400 Tartu Linda 9.
Aastakäigu tellimishind 1991. aastal on rbl. 2.50.